

JORNADA MUNDIAL DEL MIGRANT I REFUGIAT

El diumenge 29 de setembre celebrem la Jornada Mundial del Migrant i Refugiat, que enguany té per lema “Déu camina amb el seu poble”. En este moment en què estem vivint a Europa, en el qual el fenomen de la immigració s’ha convertit en tema de debat i de confrontació política, i que provoca una certa alarma en alguns sectors de la societat, és bo que els cristians tinguem una mirada creient i una actitud cristiana, que ens permeten reaccionar des de la pau davant este fet que forma part de la vida quotidiana als nostres pobles i ciutats.

Estem davant un fenomen complex i que ha de ser analitzat en les seues causes i en les seues conseqüències. Entre les causes cal esmentar el desig legítim de buscar unes condicions de vida dignes per a tot ésser humà, o les situacions de conflicte i falta de llibertat política, de consciència o de religió que es donen en molts països del nostre món. Molts d’ells arisquen la seua vida o la perden en la seua obstinació per buscar la llibertat i unes condicions de vida dignes. Tot ésser humà té dret a la llibertat i a la dignitat i, quan no ho pot aconseguir en la seua terra, no se li pot impedir que ho busque en altres llocs. Si en tots els països del nostre món es donaren condicions de justícia i de llibertat, este fet no seria un motiu de conflicte social. Segurament el viuríem d’una altra manera. Per això, les relacions entre els estats no poden limitar-se a prohibir els fenòmens migratoris, sinó que haurien d’afrontar el tema de les causes que els produïxen i promoure la justícia i la llibertat en tots els pobles.

El papa Francesc, en el seu pontificat ens demana que afrontem amb audàcia este fenomen: quan tenim davant nosaltres a una persona necessitada d’acolliment i d’ajuda no podem ignorar-la. En el cas dels emigrants, la pobresa material (perquè a la nostra societat no li molesten els estrangers que no són pobres, sinó els necessitats) va acompanyada sovint de la separació de la família, de l’estranyesa que se sent quan estàs en una cultura que no és la pròpia, o de la falta d’un treball que done una estabilitat i una confiança en el futur. Els creients no podem oblidar, a més, que en acollir-los estem acollint al mateix Crist: “La trobada amb el migrant (afirma el Papa en el seu missatge per a la jornada d’enguany) és també una trobada amb Crist”. És lícit que els estats regulen els fenòmens migratoris, però quan tenim davant de nosaltres una persona necessitada, no podem plantejar com a única solució per a acabar amb el problema una expulsió que la pot portar a condicions de vida de major indignitat.

L’Església, com a poble de Déu, en el seu camí cap a la Pàtria Celeste se sent acompanyada per Déu. Molts migrants que busquen una pàtria millor també experimenten a Déu com a company de viatge i acudixen a Ell en situacions de necessitat. Que els cristians siguem per a ells bons samaritans en el seu camí. Quan coneixem a les persones i les estimem, els prejudicis s’esvaïxen i els murs cauen.

****Enrique Benavent Vidal, arquebisbe de València***